

Miért járjak templomba?

Földi életünk egyik legnagyobb ajándéka a család, az otthon. Nem hiába írta egyik erdélyi írónk, azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne. Nagy dolog hazaérkezni, nagy ajándék, hogy a világon van egy hely, ahol szeretnek bennünket, ahol hazavárnak, ahol szeretet, jóság és lelki melegség vesz körül. Van egy közös nagy családuk is, a gyülekezet, és ide is jó hazaérkezni. A gyülekezetnek van egy külön légköre. Az istentisztelet nem olyan, mint valami emberi gyűlés. Sőt még nem is olyan, mint egy emberi gyűlés, ahol Istenről beszélgetnek. Az Istentisztelet Jézus Krisztussal és egymással való találkozás, hazaérkezés. Mennyei energiák fogadnak bennünket, és mindig történik valami, ami túl van azon, amit látunk. Egy lekipásztor beszél, de közben mégis Isten beszél hozzánk. Énekelünk, de közben mégis valami több van ott, mint a mi énekünk, ott Isten jár közöttünk. Csodálatos otthon az istentisztelet és gyülekezet, otthon az otthontalanságban.

Még fiatal koromban hallottam egy történetet arról, hogy miért is kell templomba járnunk. Volt egyszer egy fiatalember, aki mindig templomba járt, de már szerdára, csütörtökre elfelejtette, hogy miről is szólt a prédikáció, és arra gondolt, hogy akkor vajon érdemes-e templomba járnia, ha úgyis elfelejti a hallott Igét? Volt az erdőben egy öreg, bölcs ember, elment hozzá és megkérdezte. Az öreg mielőtt válaszolt volna, azt mondta: mindjárt megmondom neked, csak itt van ez a vesszőkosár, szaladj le a patakra és hozz egy kosár vizet. A fiatalember szégyellte mondani, hogy ezt nem lehet, feljött és jelentette, hogy kifolyt a víz a kosárból. Próbáld meg még egyszer - szólt az öreg. Visszaküldte vagy tízszer. Végül a fiatalember elvesztette a türelmét, és azt mondta: Miért tetszik engem mindig visszaküldeni, nem tetszik látni, hogy mindig kifolyik a víz a kosárból? - Igen - mondta az öreg. A víz a kosárból kifolyt, de nézd meg, milyen tiszta lett a kosár. Látod, ezért kell templomba járni. Mert az Ige átfolyik a lelkeden, el is felejtetted, de közben megtisztult a lelked. A gyülekezet közösségében az istentiszteleten mennyei vizek folynak át a lelkünkön és lehet, hogy el is felejtjük a prédikációt, de közben átváltozik, megtisztult a lelkünk. Ezért érdemes templomba járni.

Dr. Szabó Ildikó
igazgató